

RA SPIRITOSA

...tis; pinis subtrahetis, c
...e spiritibus regerrimis. *Lin. sp*
pag. 338. Miller Dist num. 1
...positis. *Wach. m. 20*
...inosum. *Bauh. pin. 20* *Uod pemp*
...rosa, longissima, desce. s. astinac
... non tui salsedine aro
... aliquando etiam semel est solitar
... copiose in Valentini mari Litt
... mbri, ibique
... Onthe rocca

Cavanilles / Stübing
Un camí, dues mirades

www.gerardostubing.com/

FITXA TÈCNICA

Comissaris: Aureli Domènech / Tono Herrero

Textos: Aureli Domènech / Tono Herrero / Juan Bautista Peris

Fotografies: Stübing

Disseny gràfic: David Pons / Aureli Domènech / Stübing

© dels textos, els autors

© de les imatges, Gerardo Stübing

AGRAÏMENTS

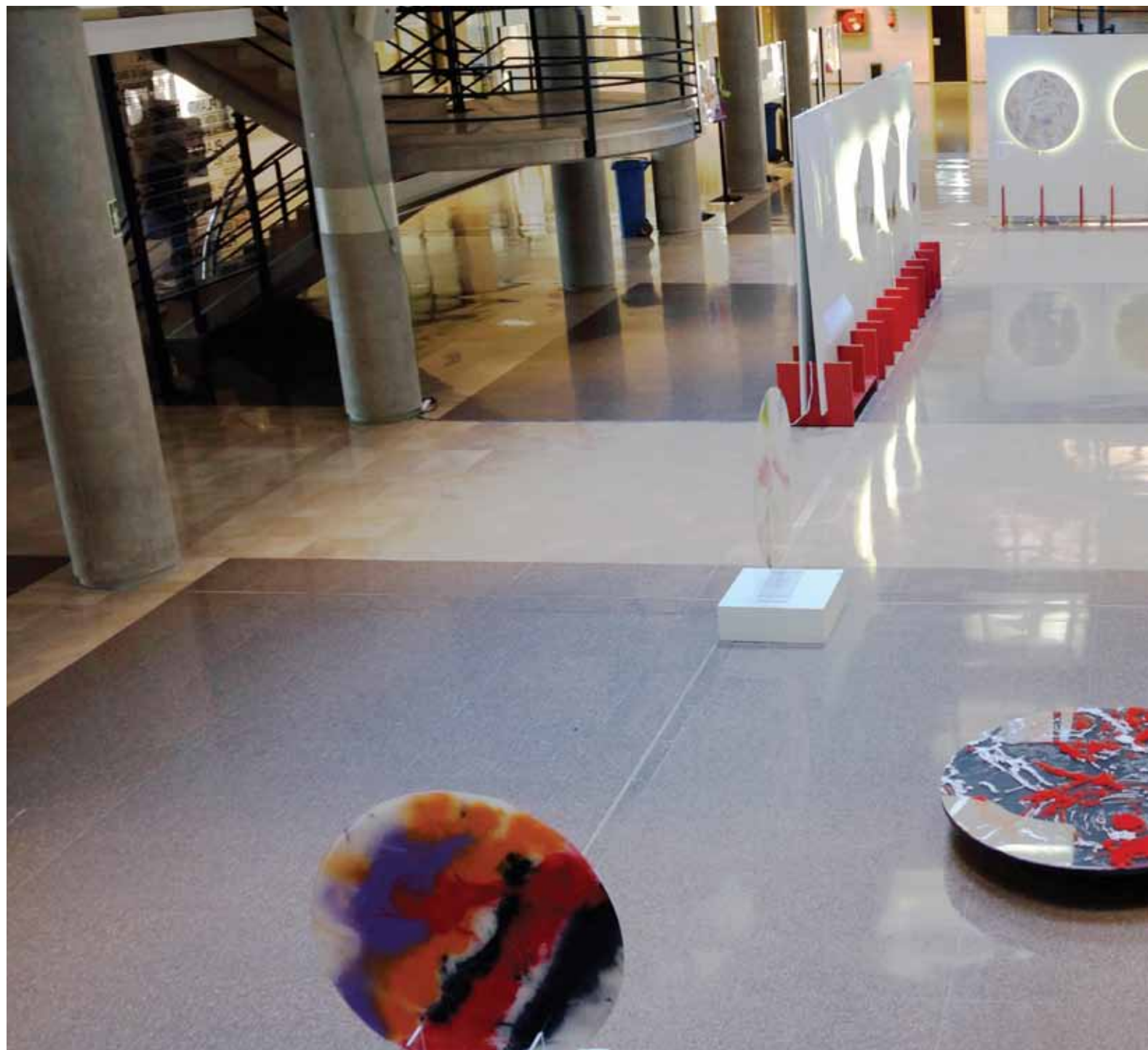
Moltes han sigut les institucions i persones que han fet possible, gràcies a la seua implicació desinteressada, este projecte: Jorge Hermosilla Pla, Vicerrector de Participació i Projecció Territorial de la Universitat de València; Mª Teresa Barber Sanchis i Mª Teresa Garrgues Pelufo, Degana i Vice-degana de la Facultat de Farmàcia de la Universitat de València, Txema Peláez Palazón i David Pons Garcia, Alcalde i Regidor de Cultura de l'Ajuntament de Sumacàrcer; Aureli Domènech Bou i Tono Herrero Giménez, Comissaris de l'exposició, Juan Bautista Peris, Professor del Departament de Botànica de la Universitat de València, Laser Art i Bellas Artes Vidal, pel seu suport tècnic i assessorament en l'ús del metacrilat. Volem fer, també, una menció especial a Mari Luz, Mariam i Gerhard, per estar ahí en tot moment.

Cavanilles / Stübing

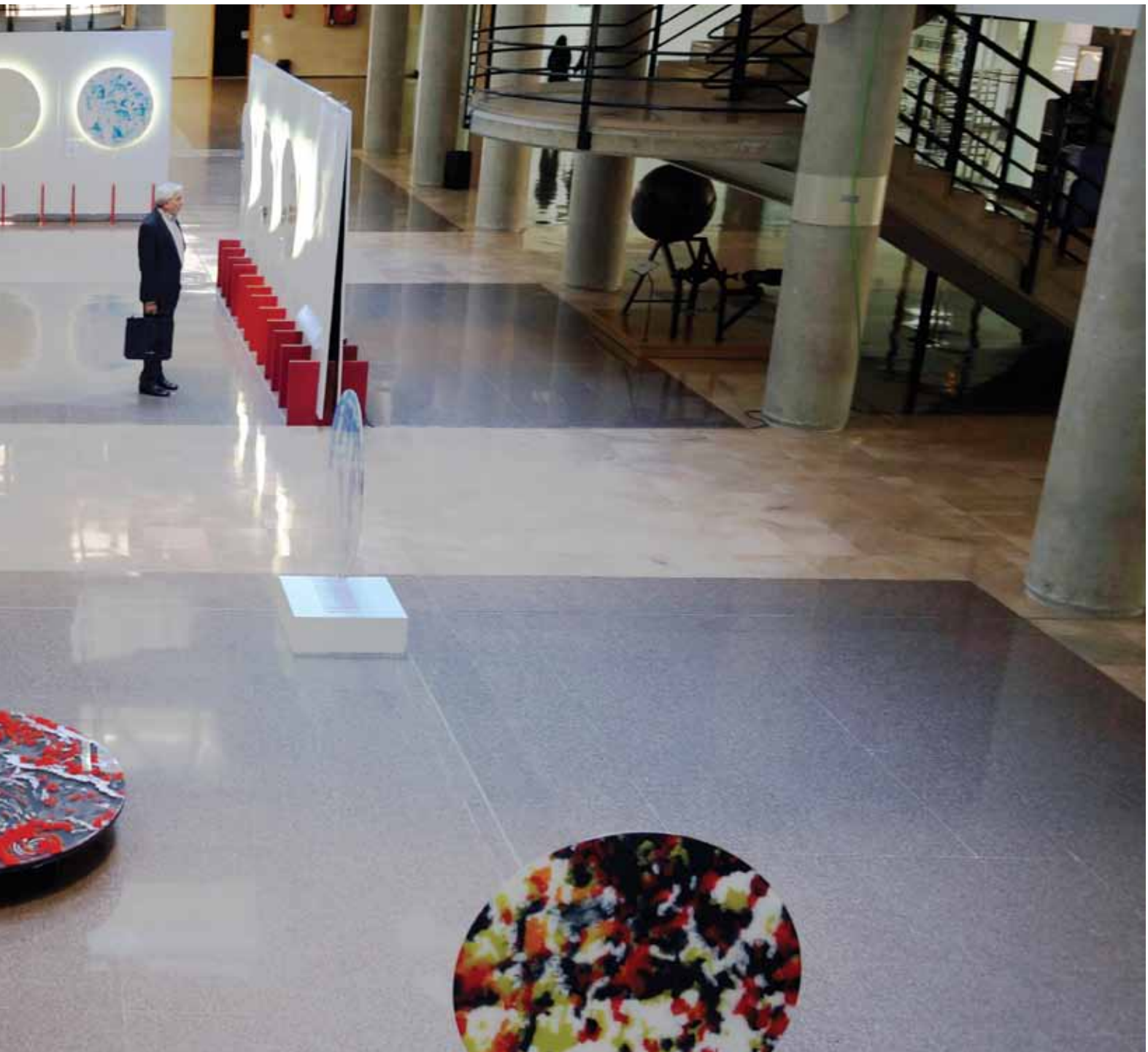
Un Camí, Dues Mirades

TEXTO UNIVERSIDAD

Antoni Josep Cavanilles i Palop (València 1745 - Madrid 1804)

Botànic i sacerdot valencià, va estudiar filosofia a la Universitat de València ampliant posteriorment la seva formació en teologia, matemàtiques, biogeografia, i agronomia. Va treballar per a l'aristocràcia com a preceptor i capellà de la Casa del Infantado.

La seua perllongada estada a Paris (1777-1789) li va permetre completar la seva formació botànica al Jardí del Rei sota la tutela dels germans Jussieu, fet que va marcar en ell una clara predilecció per l'estudi del món vegetal. Posteriorment va ser nomenat Director del Jardí Botànic de Madrid, activitat que es va traduir en una millora considerable de la institució. Coneixedor del treball dels seus predecessors en el camp de la Botànica valenciana de la Càtedra d' Herbes, lligada a la Facultat de Medicina, va dur a terme nombroses campanyes d'herborització i recol·lecció d'espècies.

A diferència dels seus predecessors va considerar a les plantes no només per la seva utilitat, sinó també pel seu valor intrínsec com a éssers vius que formen part del nostre entorn, introduint així el que posteriorment s'ha concretat en els conceptes de Biodiversitat i d'Ecologia vegetal, bé expressada aquesta última quan s'empra en la major part de les seves descripcions la paraula "cohabita", per referir una relació de les plantes que conviuen amb la descrita.

A més de la seva coneguda aportació biogeogràfica plasmada en la seva emblemàtica obra "Observacions sobre la Història natural, geografia, agricultura, població i fruits del Reyno de València" ha de destacar la seva ingent aportació en el camp de la taxonòmica botànica plasmada en l'obra "Icones et descriptiones plantarum. quae aut sponte in Hispania crescunt aut in hortis hospitantur" en què destaca el rigor científic aplicant la nomenclatura binària linneana i les brillants i precises descripcions en llatí complementades amb una excel·lent iconografia que adquireix sens dubte la consideració d'obra d'art. En aquesta publicació descriu, a més de plantes del Nou Món i Filipines, nombroses espècies valencianes entre les quals s'inclouen molts dels nostres endemismes més valuosos.

Juan Bautista Peris Gisbert

Departament de Botànica - Universitat de València

Ciència i Art

L'art i la ciència són dues de les disciplines de resultats més antagònics. No obstant això no deixen de ser formes d'analitzar, observar i interpretar la realitat que ens envolta. Coincideixen com una eina mental que vol trobar una forma de comprendre, relatar allò desconegut i oferir a l'ésser humà una manera de conèixer el món en què viu. Punts de trobada que han estat objecte de nombrosos articles i aproximacions teòriques, i que fan que assumim que essencialment no són tan diferents com a simple vista puga semblar. A força de simplificar, la literatura crítica ve a concloure que la diferència no rau tant en la forma d'afrontar una determinada relació amb la realitat que ens envolta, sinó en el cor pus lingüístic de què se serveix i en els seus objectius.

El científic necessita eines precises, una estructura complexa i, per les pròpies "regles" de la disciplina, la seua conclusió ha de proposar un coneixement mesurable i reproduïble. La ciència s'expressa en un llenguatge que té vocació impersonal i universal. I a més, la seva evolució és acumulativa. Per complexa, i fins i tot poètica que hui puga semblar -als legos- una disciplina plena de "quants" probabilístics i les explicacions moltes vegades anti intuïtiva dels últims avanços, la ciència ha de deixar de banda, com a dogma, els aspectes més subjectius i personals de la realitat.

L'art, per contra, té un enfocament diferent. Els factors de l'observació són personals, perceptuals i emocionals. L'estil, la "manera" de fer, és una de les característiques essencials de l'art: precisament el contrari a un llenguatge universal i mesurable o una manera d'experimentació reproduïble.

Si la ciència busca un coneixement racional, l'objectiu de l'art és de vocació emocional i, en conseqüència, sempre és intransferible pel que fa a l'artista com "emissor" de coneixement.

Gerardo Stubing pot ser un exemple paradigmàtic de la dialèctica que l'art i la ciència estableixen amb el seu entorn. En anteriors treballs, hem descrit la pintura de Stubing com un joc de complicitats entre científic i artista; una pintura en el qual no hi ha interferència entre ells. Aquest és evidentment un joc de paraules retòric d'una condició indissoluble: Gerardo no s'aixeca del llit sent científic o pintor a voluntat

Però els experiments o troballes científiques de Gerardo en el seu dia a dia universitari, en la seua tasca investigadora, poden ser pioners i creatius, però sempre seran reproduïbles i acumulatius; partiran de les experiències i investigacions anteriors realitzades en el seu camp i seran expressats en un llenguatge de vocació comprensible, una aportació que un altre científic podrà comprovar, estudiar i reproduir igual.

En canvi la pintura de Stübing, per molt científic que aparentment puga ser el seu punt de partida, com després veurem, és evidentment única, personal i passional. Ningú més que ell pot fer “aquesta” aportació i donar aquesta visió concreta de la natura. I és en aquest àmbit en el que s’obri pas l’artista.

A primera vista pot semblar una obvietat posar de manifest aquest extrem. Al cap i a la fi tothom pot prescindir de la seua primera professió per dedicar-se a l’art. Però en el cas de Gerardo Stübing creiem que és vital, ja que la seva activitat artística està fortament enfilada en la seua condició de botànic. La pintura de Stübing d’aparent abstracció, de colorit irreal, de poesia visual sense cap referent, és més “real” i més veritat que molt paisatgisme grandilocuent, perquè és una obra a la qual no arriba per imitació o per emulació sinó per pur procés d’evolució personal.

De la certesa de la ciència a l’abisme poètic

La trajectòria de Stübing començà coherentment en la fotografia de vocació científica. “L’evidència extrema”; “La certesa immediata del passat d’una cosa”, en paraules de Roland Barthes.

El mateix Barthes ens serveix (encara que siga en forma metafòrica) per evidenciar la trajectòria dels seus treballs, que ja amb la seguretat d’una obra madura convertirà posteriorment en una mena de moviment pendular entre la certesa científica i l’experimentació purament artística.

El límit de la fotografia potser estiga precisament en aquesta evidència extrema, que des d’un punt de vista metafísic, dificulta el seu aprofundiment.

“Aquesta certesa és suprema perquè tinc oportunitat d’observar amb intensitat; però a la vegada, per molt que es prolongue aquesta observació, no m’ensenya res “.

En determinat punt, per Stübing el científic, “la certesa” (ell en diu la impaciència) és percebuda com un inconvenient i des de la fotografia trenca el vidre per passar a la forma pictòrica. Partint del seu camp, l’observació de la natura, les certes científiques muten en l’abstracció d’un paisatge vist a llunyania, la textura d’una mirada fortament pròxima a l’objecte, l’obra com a objecte mateix. I el camp semiòtic s’expandeix de manera exponencial, perquè el científic deixa pas al pintor i flueix un univers visual que multiplica les conseqüències de l’observació botànica.

Entren en joc altres velles dialèctiques de l’art; la nostra relació amb la natura i la contemporaneïtat dels plantejaments artístics. Mimesi, paisatge, color, textura. La naturalesa sempre ofereix una nova possibilitat d’abordar un tema etern. Ja vam dir que el Stübing científic no interfereix en el pintor, on l’estil ho és tot, però no és menys cert que com a opció, l’obra artística podria haver deslligat totalment d’ell i optar per camins més trillats. Stübing no abandona el seu alter

ego científic, i aquest aspecte híbrid sustenta en gran part la nostra creença que la pintura de Stübing, es revela com una proposta rabiosament contemporània, plena de zeitgeist.

Gerardo Stübing pinta i construeix obres que sorgeixen formalment de l'observació del paisatge, res de nou en aparença. Però el treball està realitzat des del paradigma de la societat contemporània. Cal insistir de nou que els troncs, les branques, les plantes i els paisatges de les obres de Gerardo són espècies reals, documentades i taxonòmiques. Espècies de nom llatí que Gerardo coneix, però que no veiem, o que només veiem en forma de gest, textura o abstracció. Per molt allunyat de la mimesi que puga estar el resultat final en el mètode de Gerardo Stübing sempre subjau un rigor científic primigeni, que utilitza l'eina del pintor quan el científic ja no arriba.

El moviment pendular: les sèries

Segons les seves pròpies paraules, l'estudi de Stübing és com un quiròfan. Un centre d'experimentació en què les formes botàniques van i vénen a la recerca de nous significats que l'autor (sens dubte influït per la taxonomia com a aspecte bàsic de la seua professió) distribueix en sèries compactes. Les sèries, però, no representen un treball lineal o cronològic sinó que són treballades de forma simultània i segueixen produint obra. Cadascuna d'elles té una vida pròpia (fins a la seua certesa, potser) i, en el seu procés experimental, dóna lloc a altres que van incorporant-se al corpus artístic de l'autor.

Per això, seguint el fil conductor de la relació entre el científic i l'artista i la diferent distància que l'obra d'art s'estableix entre tots dos fem una referència a les mateixes no en un ordenació temporal, sinó en una ordenació conceptual d'aquest pèndol que oscil·la entre el Stübing científic i el Stübing artista.

SKIN i NAKED són probablement dues de les dues sèries més reconeixibles per un botànic. Es basa en la morfologia de l'estructura dels arbres, ben centrat en les formes capritxoses recollides per les branques sense fulles (Skin) o directament en les textures que el tronc desproveït d'escala, genera. Sobre una iconografia recognoscible, Stübing afegeix poesia visual amb la pretensió de destil·lar els valors estètics de l'observació de la natura.

Unes obres tècnicament descrites per Lidia Frasquet en anteriors publicacions i que reproduïm de nou ací: "la major part d'obres estan realitzades sobre metacrilat elevat sobre una superfície rígida, normalment taula, perquè així aconseguix un efecte òptic molt interessant de tridimensionalitat fictícia, és a dir, no aplicant la tridimensionalitat que dóna la perspectiva sinó la que s'obté de la projecció de l'ombra. En algunes obres utilitza la sorra barrejada amb acrílic i sempre que utilitza els suports de tela opta per usar-los sense emprar, buscant l'efecte de difusió característic de l'obra de Helen Frankenthaler que fa que el pigment s'estenga per la tela".

El treball de Stübing pot començar per material propi, o pot, definit el camp en el qual la imatge botànica de vocació científica és en realitat un “deus ex machina” per al procedir pictòric, prendre prestat. En el fons no canvia el mètode, però clar, no és el mateix. Embarcat en aquesta trajectòria pictòrica com a part d'un treball artístic i dinàmic, sempre especulatiu i investigador, sembla lògic que Stübing acabara trobant-se en el camí dels dibuixos d'altres botànics i, com no, en el nostre àmbit, del botànic Cavanilles per veure la llum la sèrie CAVANILLES SCHEIBEN.

Perque Cavanilles és, sobretot, una figura cabdal en l'imaginari de la nostra terra. Els seus Observacions i dibuixos de la flora valenciana, són obra referencial i reverenciada. Cavanilles transcendeix l'àmbit científic perquè fins i tot per als que no som botànics, la seua figura forma part de la nostra història sentimental.

I és curiós pensar com Stübing ací no recrea i treballa “stricto senso” sobre imatges d'espècies botàniques, sinó sobre la visió que va tenir d'elles Cavanilles. La imatge de partida aparentment seria la mateixa. Una forma orgànica revisitada i reinterpretada. Però a qui mira Stübing? A la planta? A la imatge de la planta? A l'autor de la imatge de la planta?

Cavanilles Schieben crea un curiós joc conceptual de plans semitransparents que afegeixen una nova variable i, perquè no, un nou espai d'incerteses sobre els quals investigar. La planta està present com a referent icònic, i evidentment es barreja amb Cavanilles, no tant pels seus dibuixos, sinó perquè la tipografia, el text, entès com un signe gràfic i fins i tot com una textura, també està present en moltes de les obres de la sèrie. Stübing observa a Cavanilles que alhora observa el món botànic que l'envolta. Un camí per a dues mirades.

Encara dins del camp relacionat amb la botànica, CAVANILLES BRAIN és probablement la sèrie més conceptual de l'exposició. La componen uns cubs de metacrilat, que funcionen com petites instal·lacions. Visualment ens estem allunyant una mica més si cap del llenguatge entenedor i universal de la ciència, a hores d'ara ja és difícil veure un referent natural concret, i potser per això Stübing decideix que el títol de cada peça sigui el nom científic d'una planta determinada.

Cavanilles Brain és, en definitiva, un pas més enllà. Ja no és l'observació de Cavanilles sinó Cavanilles mateix. Una mena de deconstrucció, no ja de la mirada, sinó del personatge, que dona com a resultat una obra que funciona com una mena de metallenguatge de la pròpia observació científica. Els conceptes i les paraules es disposen en el fons i l'anàlisi queda representat en la descomposició dels elements que, ordenats en la ment del científic, donaran com a resultat una hipòtesi.

En aquest punt es el qual l'estil, aquell que ho era tot per a l'artista al principi d'aquest escrit, ens recorda contínuament l'artista que és. El resultat ja fa gala d'una identitat formal forjada en l'experimentació. Ja no ens fa falta que l'obra estiga protegida “pel coneixement”, al que poc a poc hem anat despullant de protagonisme.

Com un desenvolupament natural, PALERMO SCHIEBEN és una sèrie allunyada de qualsevol supòsit científic. El referent és l'artista Blinky Palermo i la seua obra. No obstant això, poden observar-se les constants visuals sobre les Gerardo Stübing va creant el seu imaginari artístic. La plasticitat dels metacrilats, el format circular amb regust a mirada científica binocular, les taques orgàniques de color i la fractalitat.

El Stübing observador precís i recreador de Naked i Skin és ja una ombra en la boira a la qual de tant en tant anem a visitar i es dilueix a poc a poc conforme l'artista pren el comandament.

Aureli Domènech
Tono Herrero

C A V A N I L L E S   S C H E I B E N

Atractylis gummifera Linnaei. Tab. 228.
Carlina gummifera (L.) Less (Asteràcies)
Ajonjera

Planta herbàcia perenne amb fulles en roseta basal, xeròfila de distribució mediterrània en la vora de camins, solars, corrals i cultius abandonats. Cavanilles la cita dels voltants de València, Alberic, Manuel i Quatretonda. Encara que forma part de les plantes que utilitza la medicina tradicional del nord d'Àfrica, és molt tòxica pel seu contingut en diterpens que actuen inhibint la respiració cel·lular.

Planta herbàcia perenne amb fulles en roseta basal, xeròfila de distribució mediterrània en la vora de camins, solars, corrals i cultius abandonats. Cavanilles la cita dels voltants de València, Alberic, Manuel i Quatretonda. Encara que forma part de les plantes que utilitza la medicina tradicional del nord d'Àfrica, és molt tòxica pel seu contingut en diterpens que actuen inhibint la respiració cel·lular.

Atractylis gummifera Linnaei. Tab. 228. - Acrílic sobre metacrilat - 100 cm diàmetre - 2014

Atractylis humilis Linn. Tab. 54.
Atractylis humilis L. (Asteràcies)
Cardo heredero

Planta punxant amb atractius capítols solitaris terminals, de distribució mediterrània occidental. És freqüent als fenassars i matolls sobre sòls calcaris.

Planta punxant amb atractius capítols solitaris terminals, de distribució mediterrània occidental. És freqüent als fenassars i matolls sobre sòls calcaris.

Atractylis humilis Linn. Tab. 54. - Acrílic sobre metacrilat - 100 cm diàmetre - 2014

Convolvulus valentinus. Tab. 180. Fig.2
Convolvulus valentinus Cav. (Convolvuláceas)
Corriola blanca

Corretjola perenne amb cridaneres flors d'un delicat color violeta - blavós, descoberta per Cavanilles a Benitatxell (Alacant), encara que també habita altres localitats alacantines litorals, Mallorca i el Nord d'Àfrica. Serveix de motiu per l'escut de la Facultat de Ciències Biològiques de la Universitat de València.

Corretjola perenne amb cridaneres flors d'un delicat color violeta - blavós, descoberta per Cavanilles a Benitatxell (Alacant), encara que també habita altres localitats alacantines litorals, Mallorca i el Nord d'Àfrica. Serveix de motiu per l'escut de la Facultat de Ciències Biològiques de la Universitat de València.

Convolvulus valentinus. Tab. 180. Fig. 2 - Acrílic sobre metacrilat - 100 cm diàmetre - 2014

Echinophora spinosa. Linæi. Tab. 127.
Echinophora spinosa L. (Apiáceas)
Safanoria marina, Zanahoria bastarda

Cavanilles refereix aquesta planta del litoral valencià. Es tracta d'un endemisme mediterrani centre-occidental propi dels ecosistemes dunars i, igual que aquests, amenaçada per l'explotació urbanística. El seu nom popular està relacionat amb el consum que abans es feia de les seves arrels fibroses, el sabor i aroma de la qual recorda al de les safanòries.

Cavanilles refereix aquesta planta del litoral valencià. Es tracta d'un endemisme mediterrani centre-occidental propi dels ecosistemes dunars i, igual que aquests, amenaçada per l'explotació urbanística. El seu nom popular està relacionat amb el consum que abans es feia de les seves arrels fibroses, el sabor i aroma de la qual recorda al de les safanòries.

Echinophora spinosa Linæi. Tab. 127. - Acrílic sobre metacrilat - 100 cm diàmetre - 2014

Ipomoea sagittata. Tab. 107.

Ipomoea sagittata Poir. (Convolvuláceas)

Correhüela de cañaveral

Herba perenne i voluble amb fulles sagitades molt característiques. Citada per Cavanilles de l'Albufera (València), és originària de la Península de Yucatán (Mèxic) i ha estat introduïda en el sud d'Europa i nord d'Àfrica. A Espanya habita en els canyissars i jonqueres de l'est de la Península Ibèrica i Illes Balears.

Herba perenne i voluble amb fulles sagitades molt característiques. Citada per Cavanilles de l'Albufera (València), és originària de la Península de Yucatán (Mèxic) i ha estat introduïda en el sud d'Europa i nord d'Àfrica. A Espanya habita en els canyissars i jonqueres de l'est de la Península Ibèrica i Illes Balears.

Ipomoea sagittata. Tab. 107. - Acrílic sobre metacrilat - 100 cm diàmetre - 2014

Linum suffruticosum Linnaei. Tab. 108.

Linum suffruticosum L. (Lináceas)

Lí blanc

Arbust mediterrani centre - occidental, molt freqüent en els nostres matolls als que adorna amb el seu espectacular floració d'un elegant color blanc groguenc. Cavanilles el cita de Bunyol i Gilet, tot i que indica la seva presència per tot el Regne de València.

Arbust mediterrani centre - occidental, molt freqüent en els nostres matolls als que adorna amb el seu espectacular floració d'un elegant color blanc groguenc. Cavanilles el cita de Bunyol i Gilet, tot i que indica la seva presència per tot el Regne de València.

Linum suffruticosum Linnaei. Tab. 108. - Acrílic sobre metacrilat - 100 cm diàmetre - 2014

Phlomis crinita. Tab. 247

Phlomis crinita Cav. (Lamiàcies)

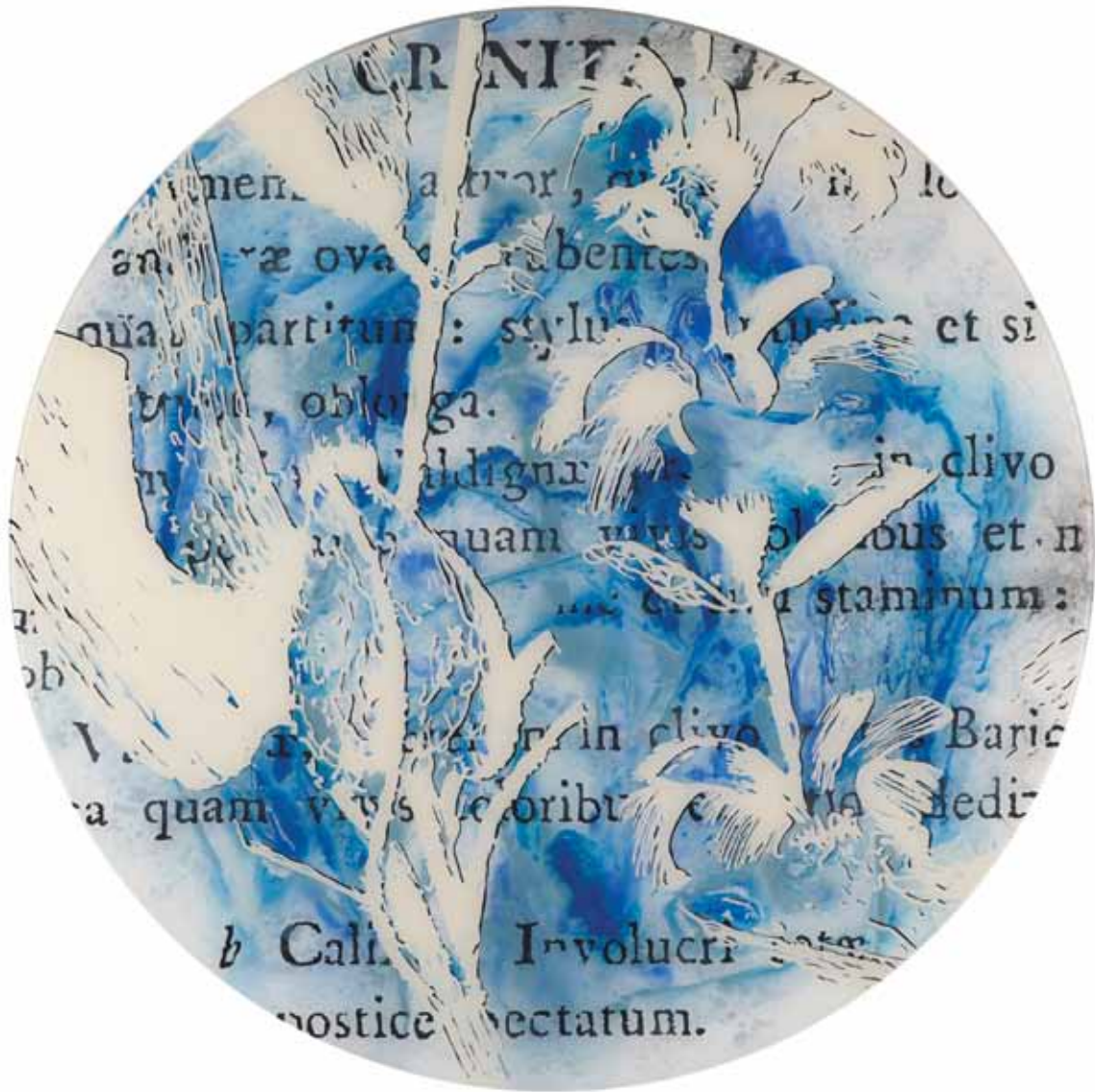
Cresolera, Orelletes de conill, Barbas de macho

La Cresolera és un endemisme mediterrani occidental descobert per Cavanilles, entre Simat de la Vall-digna i Barx, que habita en pastures i matolls. En altres temps les seves fulles proveïdes de llargs pèls van ser emprades com metxes per als cresols.

La Cresolera és un endemisme mediterrani occidental descobert per Cavanilles, entre Simat de la Vall-digna i Barx, que habita en pastures i matolls. En altres temps les seves fulles proveïdes de llargs pèls van ser emprades com metxes per als cresols.

Phlomis crinita. Tab. 247 - Acrílic sobre metacrilat - 100 cm diàmetre - 2014

Quercus valentina Tab. 129.

Quercus faginea Lam. subsp. *faginea* (Fagàcies)

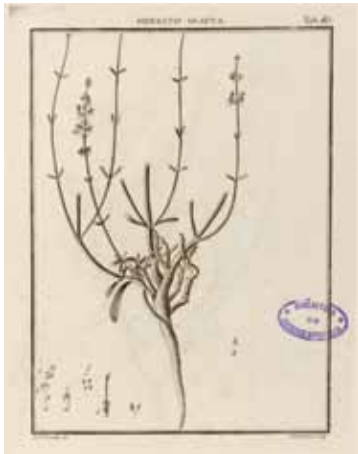
Roure valencià

Arbre semicaducifoli que desenvolupa unes agalles esfèriques molt característiques (gal.letes o maraculles) com a conseqüència de la picada d'un insecte en els brots joves, molt riques en tanins i empleades temps enrere per a la seva extracció. Cavanilles va descriure aquesta espècie de la Serra d'Engarceran (Castelló), i tot i que els taxònoms la inclouen últimament dins de l'espècie *Quercus faginea* Lam, d'àmplia distribució mediterrània occidental, segueix sent considerat com un arbre emblemàtic per al territori valencià.

Arbre semicaducifoli que desenvolupa unes agalles esfèriques molt característiques (gal.letes o maraculles) com a conseqüència de la picada d'un insecte en els brots joves, molt riques en tanins i empleades temps enrere per a la seva extracció. Cavanilles va descriure aquesta espècie de la Serra d'Engarceran (Castelló), i tot i que els taxònoms la inclouen últimament dins de l'espècie *Quercus faginea* Lam, d'àmplia distribució mediterrània occidental, segueix sent considerat com un arbre emblemàtic per al territori valencià.

Quercus valentina Tab. 129. - Acrílic sobre metacrilat - 100 cm diàmetre - 2014

Sideritis glauca Tab. 185.

Sideritis glauca Cav. (Lamiàcies)

Rabet de gat rosat

El Rabet de gat rosat en una xicoteta mata endèmica de la Serres d'Oriola (Alacant) i del Cantó (Múrcia), habitant en timonedes en enclavaments semiàrids. Cavanilles comenta : " Vaig recollir aquesta cua de gat perquè em cridà l'atenció que no tinguera indument i per estar coberta de ceres blanquinoses que li donaven un color glauc (que aprofite per posar-li nom) ".

El Rabet de gat rosat en una xicoteta mata endèmica de la Serres d'Oriola (Alacant) i del Cantó (Múrcia), habitant en timonedes en enclavaments semiàrids. Cavanilles comenta : " Vaig recollir aquesta cua de gat perquè em cridà l'atenció que no tinguera indument i per estar coberta de ceres blanquinoses que li donaven un color glauc (que aprofite per posar-li nom) ".

Sideritis glauca Tab. 185. - Acrílic sobre metacrilat - 100 cm diàmetre - 2014

Sideritis subspinososa. Tab. 209

Sideritis spinulosa Barnades ex Asso subsp. *subspinososa* (Cav.) Molero

Mata llenyosa que habita en timonedes, brolles i salviars de Castelló i València. Cavanilles la cita d'Ares, Forcall i Zorita. L'espècie és endèmica de la vall de l'Ebre i la subespècie que es correspon amb la planta descrita per Cavanilles es localitza a les comarques ibèriques litorals.

Mata llenyosa que habita en timonedes, brolles i salviars de Castelló i València. Cavanilles la cita d'Ares, Forcall i Zorita. L'espècie és endèmica de la vall de l'Ebre i la subespècie que es correspon amb la planta descrita per Cavanilles es localitza a les comarques ibèriques litorals.

Sideritis subspinososa. Tab. 209 - Acrílic sobre metacrilat - 100 cm diàmetre - 2014

C A V A N I L L E S   B R A I N S

Antirrhinum tenellum. Tab. 180. Fig.1.

Chaenorrhinum tenellum (Cav.) Lange (Escrofulariàcies)

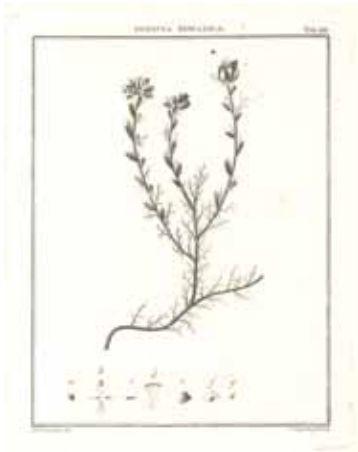
Esperons

Delicada, tènue i fràgil planta que habita en les cavitats i fissures de les coves i extraploms ombrívols. Magnífic i escàs endemisme descobert per Cavanilles a la Cova Foradada d'Ayora (València), que es distribueix en poblacions aïllades al llarg de les serres pròximes a la conca del Xúquer a València i zones limítrofes d'Albacete.

Delicada, tènue i fràgil planta que habita en les cavitats i fissures de les coves i extraploms ombrívols. Magnífic i escàs endemisme descobert per Cavanilles a la Cova Foradada d'Ayora (València), que es distribueix en poblacions aïllades al llarg de les serres pròximes a la conca del Xúquer a València i zones limítrofes d'Albacete.

Antirrhinum tenellum. Tab. 180. Fig.1. - Acrílic sobre metacrilat - 24 x 24 x 24 cm - 2014

Genista hispanica Linnaei. Tab. 211.

Genista hispánica L. (Fabáceas)

Cascaula

Mata imbricada i espinosa amb flors de corol·la groga, pròpia de matolls, preferentment sobre sòls calcaris o margosos. Endemisme mediterrani occidental que Cavanilles cita de Corts, Catí, Castellfort, Portaceli, la Murta i Cincorres.

Mata imbricada i espinosa amb flors de corol·la groga, pròpia de matolls, preferentment sobre sòls calcaris o margosos. Endemisme mediterrani occidental que Cavanilles cita de Corts, Catí, Castellfort, Portaceli, la Murta i Cincorres.

Genista hispanica Linnaei. Tab. 211. - Acrílic sobre metacrilat - 24 x 24 x 24 cm - 2014

Malva althaeoides Tab. 135.

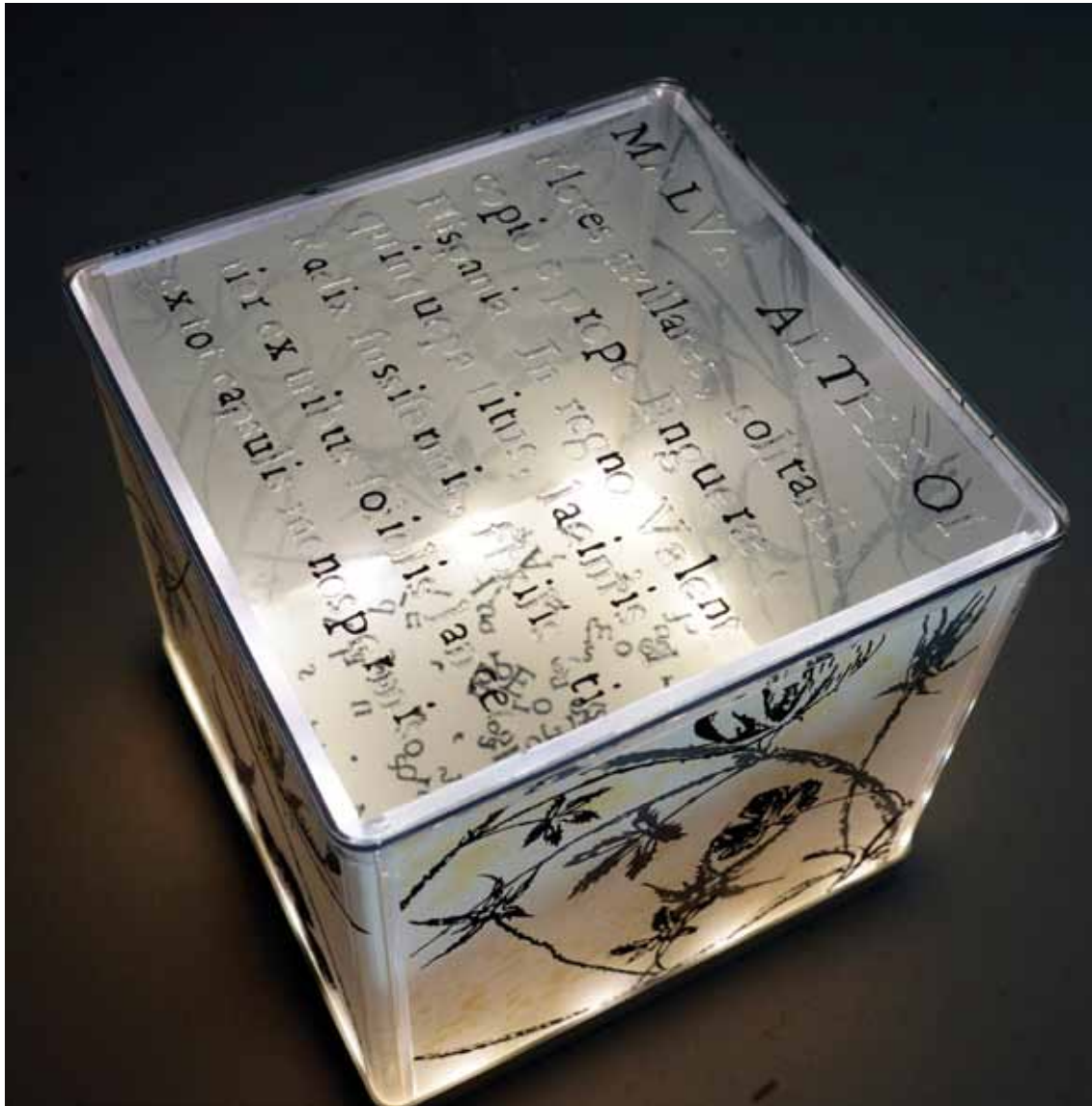
Malva cretica Cav. Subsp. *althaeoides* (Cav.) Dalby (Malváceas)

Malvilla

Herba anual amb delicades flors rosades, de distribució mediterrània occidental, que habita a les clarianes de timó i romaní. Cavanilles la cita de, concretament, Valldigna.

Herba anual amb delicades flors rosades, de distribució mediterrània occidental, que habita a les clarianes de timó i romaní. Cavanilles la cita de, concretament, Valldigna.

Malva althaeoides. Tab. 135. - Acrílic sobre metacrilat - 24 x 24 x 24 cm - 2014

S K I N / N A K E D

Naked Scheibe 2 - Acrílic sobre metacrilat i taula -100 cm diàmetre - 2014

Naked Scheibe 3 - Acrílic sobre metacrilat i taula -100 cm diàmetre - 2014

Naked Scheibe 4 - Acrílic sobre metacrilat i taula -100 cm diàmetre - 2014

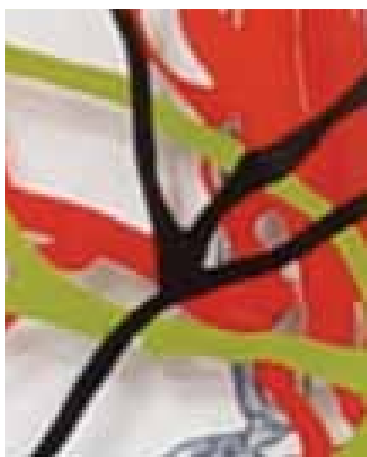

Naked Scheibe 5 - Acrílic sobre metacrilat i taula -100 cm diàmetre - 2014

Naked Scheibe 9 - Acrílic sobre metacrilat i taula -100 cm diàmetre - 2014

Naked Scheibe 11 - Acrílic sobre metacrilat i taula -145 cm diàmetre - 2014

Naked Scheibe 12 - Acrílic sobre metacrilat i taula -145 cm diàmetre - 2014

PALERMO SCHEIBEN

Palermo Scheibe25 1 - Acrílic sobre metacrilat - 25 cm diàmetre - 2014

Palermo Scheibe25 2 - Acrílic sobre metacrilat - 25 cm diàmetre - 2014

Palermo Scheibe25 3 - Acrílic sobre metacrilat - 25 cm diàmetre - 2014

Palermo Scheibe25 4 - Acrílic sobre metacrilat - 25 cm diàmetre - 2014

Palermo Scheibe25 5 - Acrílic sobre metacrilat - 25 cm diàmetre - 2014

Palermo Scheibe25 6 - Acrílic sobre metacrilat - 25 cm diàmetre - 2014

Palermo Scheibe25 7 - Acrílic sobre metacrilat - 25 cm diàmetre - 2014

Palermo Scheibe25 8 - Acrílic sobre metacrilat - 25 cm diàmetre - 2014

Palermo Scheibe25 9 - Acrílic sobre metacrilat - 25 cm diàmetre - 2014

Palermo Scheibe25 10 - Acrílic sobre metacrilat - 25 cm diàmetre - 2014

Palermo Schiabe100 3 - Acrílic sobre metacrilat - 100 cm diàmetre - 2014

Palermo Scheibe100 5 - Acrílic sobre metacrilat - 100 cm diàmetre - 2014

B I O G R A F Í A
S T A T E M E N T
C U R R I C U L U M

BIOGRAFÍA

Gerardo Stübing (Stübing), nacido en Valencia (1957). Profesor de Botánica en la Universidad de Valencia. Cursa estudios de grado en Bellas Artes en la Universidad Politécnica de Valencia.

Stübing (1957), es un artista plástico valenciano de origen alemán que cuenta con una dilatada trayectoria y reconocimiento científico en el campo de la Botánica, ciencia que enseña como profesor universitario desde hace 30 años en la Universidad de Valencia.

Sus primeras acciones en el campo del arte se concretan en numerosas aportaciones fotográficas que ilustran diversos libros sobre plantas y ecosistemas de los que también es autor.

Desde hace 4 años decide ampliar su campo creativo desarrollando obras pictóricas que inicialmente muestran una clara tendencia geométrica que evoluciona progresivamente hacia la biomorfología. Actualmente su obra, fundamentalmente pictórica, se puede definir como una abstracción ambigua inspirada en las plantas y los paisajes naturales, para cuya realización emplea materiales no convencionales y actuales como el aluminio y el metacrilato.

Sus obras, han sido seleccionadas en más de 50 concursos, algunos de máximo nivel como el premio BMW, habiendo obtenido diversos premios (4) y galardones, realizado diversas exposiciones tanto colectivas (más de 50) como individuales (6). Tiene obras en instituciones oficiales (Universidad de Valencia, Universidad Internacional de Andalucía, Centro de Estudios del Jiloca, Fundación Bancaja de Segorbe e Instituto Británico de Sevilla).

STATEMENT

Mis creaciones tienen como hilo conductor, sin duda consecuencia de mi formación botánica, la morfología de las plantas y la armonía de los paisajes. Son obras, fundamentalmente pictóricas, que constituyen abstracciones biomorfas ambiguas, cromáticas y formales, cuya intención es la de provocar en el observador sensaciones visuales atractivas y lúdicas que despierten en el la curiosidad de observar el entorno natural con otra mirada alejada de las simbologías estereotipadas y al uso.

Con ello pretendo un pequeño aporte hacia la valoración y respeto que la naturaleza merece y que lamentablemente no siempre se tiene, ya que los intereses económicos del neoliberalismo globalizado dominante, son con frecuencia, o así pretenden hacernos creer, incompatibles con la conservación y el respeto del entorno natural.

Cada obra me plantea un nuevo problema a resolver, y al acabarla, si el resultado me satisface, siento una pulsión adictiva que me lleva a comenzar inmediatamente un nuevo proyecto. Aunque mi trabajo tiene un trasfondo tecnológico, e incorpora materiales poco convencionales en pintura, como el aluminio y el metacrilato, siempre intento que las obras tengan un acabado que denote la mano del artista, huyendo de la perfección absoluta en la ejecución, que se traduciría en una estética industrial, para mi no deseada.

Intento siempre que haya armonía entre los colores, no mezclar por mezclar, que haya mucho cromatismo pero que funcione dentro de una misma gama cromática, suelo emplear colores complementarios para conseguir que las piezas vibren visualmente, aunque evito las estridencias.

CURRICULUM PROFESIONAL

Seleccionado y finalista, durante los últimos cuatro años, en más de 50 concursos de ámbito nacional e internacional, algunos de máximo nivel como el 28 premio BMW de pintura (2013) o el 75 Certamen Internacional de Artes Plásticas de Valdepeñas (2014).

Ganador del Premio UNIA 2012 (Universidad Internacional de Andalucía, Huelva), del certamen de Arte José Lapayese Bruna 2013 (Monreal del Campo, Teruel), del Premio Fundación Bancaja 2014 (Segorbe, Castellón), del Premio Instituto Británico en el Salón de Otoño de la Academia de Bellas Artes de Sevilla. Menciones de honor en el XXXVII Certamen Biennial de Pintura Ciutat de Benicarló 2014 y en el Premio Vila de Puçol 2014. Accesit en el Premio Paco Merino 2014.

Más de 50 exposiciones colectivas y 6 individuales, las dos últimas realizadas en 2014 en el Jardín Botánico de la Universidad de Valencia y en el Museo del Azafrán de Monreal del Campo (Teruel).

Tiene obra en la en la Universidad de Valencia (Fundación Martínez Guerricabeitia), Universidad Internacional de Andalucía (Huelva) Centro de Estudios del Jiloca (Teruel), Fundación Bancaja de Segorbe (Castellón) e Instituto Británico de Sevilla.

Premios y concursos

2014

- Finalista Premio Nacional de Pintura Ciutat de Algemesí.
- Mención de honor Premio Vila de Puçol.
- Premio Instituto Británico Certamen de Otoño 2014 de la Real Academia de Bellas Artes Santa Isabel de Hungría. Sevilla

- Accesit Premio Paco Merino de Pintura (Granollers).
- Seleccionado Premio de pintura "El Pilo". Burjassot (Valencia).
- Finalista Certamen Artes Plásticas Begur. Begur (Gerona).
- Mención de Honor XXXVII Certamen Biennial de Pintura Ciutat de Benicarló. Benicarló (Castellón).
- Premio Fundación Bancaja de Segorbe en LXXI Exposición y Concurso Nacional de Arte José Camarón. Segorbe (Castellón).
- Seleccionado XI Certamen Internacional de Pintura Toledo Puche. Ciudad de Cieza (Murcia).
- Seleccionado XXIX Certamen de Pintura Villarta (Cuenca).
- Seleccionado LXIII Certamen Nacional de Pintura de Gibralfaro (Huelva).
- Seleccionado Certamen de Pintura Villa del Campo de Criptana (Ciudad Real).
- Seleccionado 75 Certamen Internacional de Artes Plásticas de Valdepeñas (Ciudad Real).
- Seleccionado Certamen artístico "Ciudad de Tomelloso". Tomelloso (Ciudad Real).
- Seleccionado XVI Certamen de Arte José Lapayese Bruna. Monreal del Campo (Teruel).
- Seleccionado XLIV Concurso Internacional de pintura homenaje a Rafael Zabaleta. Quesada (Jaén).
- Seleccionado XV Premio de Pintura del Aula de Artes Plásticas de la Universidad de Murcia. Murcia.
- Seleccionado VIII Premi Salou de Recerca Pictórica. Salou (Tarragona).
- Seleccionado TELAX 2014. Galería Antoni Pinyol. Reus (Tarragona).
- Seleccionado Premio Pilar Mir. Catarroja (Valencia).
- Seleccionado Premio FUVAMA 2014. Valencia.

2013

- Ganador XV Certamen de Arte José Lapayese Bruna. Monreal del Campo (Teruel).
- Finalista 28 Premio BMW de Pintura. Madrid.

- Seleccionado SOS Racismo 2013. Madrid.
- Seleccionado TELAX 2013, Galería Antoni Pinyol. Reus (Tarragona).
- Seleccionado LXX Exposición y Concurso Nacional de Arte José Camarón. Segorbe (Castellón).
- Seleccionado Certamen de Pintura San Marçal. Marratxi (Mallorca).
- Seleccionado XIV Concurso Manolo Valdés. Altura (Castellón).
- Seleccionado LXII Certamen Nacional de Pintura Gibraleón, Gibraleón (Huelva).

2012

- Ganador Premio UNIA (Universidad Internacional de Andalucía). Huelva.
- Seleccionado XXXV Concurso Nacional de Pintura Casimiro Sainz. Reinosa (Cantabria).
- Seleccionado XXXVI Certamen de Pintura Ciudad de Benicarló. Benicarló (Castellón).
- LXVIX Concurso Nacional de Arte José Camarón. Segorbe (Castellón).
- Seleccionado XIV Certamen de Arte José Lapayese Bruna. Monreal del Campo Teruel).
- Seleccionado Premio Nacional de Pintura Enrique Lite. La Laguna (Tenerife).

2011

- Seleccionado LXVIII Exposición y Concurso Nacional de Arte José Camarón. Segorbe.(Castellón).
- Seleccionado XIII Certamen de Arte José Lapayese Bruna. Monreal del Campo (Teruel).
- Seleccionado XXV Certamen de Pintura Sant Marçal. Marratxi (Palma de Mallorca).
- Seleccionado VIII Certamen de Pintura El Pincel Verde. Leganés (Madrid).
- Seleccionado I Certamen Al Martge. Xàbia (Alicante).
- Seleccionado Premio de Pintura Ciudad de Palencia. Palencia.

- Seleccionado VI Certamen Nacional de Pintura El Primero de Fariña. El Toro (Zamora).

2010

- Finalista XII Premio Nacional de Pintura Ciutat d'Algemesí. Algemesí (Valencia).

Exposiciones individuales

2014

- Cavaniles/Stübing, un camí, dues mirades. Facultad de Farmacia de la Universidad de Valencia (catálogo, en prensa). Burjassot (Valencia).
- Cavaniles/Stübing, un camí, dues mirades (catálogo, en prensa). Ayuntamiento de Sumacàrcer. Sumacàrcer (Valencia).
- Biomorfías (catálogo, V-112-2014). Jardín Botánico de la Universidad de Valencia. 2014.
- Stübing (catálogo, TE-103-2014). Museo del Azafrán. Monreal del Campo (Teruel).2014.

2012

- Galería de Arte Armando Serra. Valencia.2012.

2011

- Galería Ayuntamiento de Navajas. Navajas (Castellón).
- Geometría biomorfa. Casa de la Cultura de Geldo. Geldo (Castellón).

Exposiciones colectivas

2014

- XX Premio Nacional de Pintura Ciutat d'Algemesí (catálogo). Algemesí (Valencia).
- Premio Vila de Puçol (catálogo).
- Premio Instituto Británico Certamen de Otoño de la Real Academia de Bellas Artes Santa Isabel de Hungría. Sevilla.

- Premio Paco Merino de Pintura (Granollers).
- Premio de pintura "El Pilo" (catálogo). Burjassot (Valencia).
- Museo Nacional de Cerámica, exposición "El narrador de objetos. In memórium Arcadi Blasco", Organizada por la Asociación de Artistas Plásticos arteEnred (catálogo). Valencia
- Certamen Artes Plásticas Begur. Begur (Gerona).
- XXXVII Certamen Biennial de Pintura Ciutat de Benicarló. Benicarló (Castellón).
- LXXI Exposición y Concurso Nacional de Arte José Camarón. Segorbe (Castellón).
- XI Certamen Internacional de Pintura Toledo Puche. Ciudad de Cieza (Murcia).
- XXIX Certamen de Pintura Villarta.Villarta (Cuenca).
- LXIII Certamen Nacional de Pintura de Gibraleón. Gibraleón (Huelva).
- Certamen de Pintura Villa del Campo de Criptana. Campo de Criptana (Ciudad Real).
- Seleccionado 75 Certamen Internacional de Artes Plásticas de Valdepeñas (catálogo, CR-730-2014). Valdepeñas (Ciudad Real).
- Certamen artístico "Ciudad de Tomelloso" (catálogo, CR-755-2014). Tomelloso (Ciudad Real).
- XVI Certamen de Arte José Lapayese Bruna. Monreal del Campo (Teruel).
- XLIV Concurso Internacional de pintura homenaje a Rafael Zabaleta. Quesada (Jaén).
- XV Premio de Pintura del Aula de Artes Plásticas de la Universidad de Murcia (catálogo, MU-978-2014). Murcia.
- VIII Premi Salou de Recerca Pictórica (catálogo, T-1200-2014). Salou (Tarragona).
- Seleccionado TELAX 2014. Galería Antoni Pinyol. Reus (Tarragona).
- Seleccionado Premio Pilar Mir. Catarroja (Valencia).
- Seleccionado Premio FUVAMA 2014 . Valencia.

2013

- Noves Donacions, Sala Estudi General Universitat de Valencia, Fundació Martínez Guerricabeitia (catálogo). Valencia.
- XV Certamen de Arte José Lapayese Bruna. Monreal del Campo (Teruel).
- 28 Premio BMW de Pintura (catálogo). Madrid.
- SOS Racismo. Madrid.
- TELAX 2013, Galería Antoni Pinyol. Reus (Tarragona).
- LXX Exposición y Concurso Nacional de Arte José Camarón. Segorbe (Castellón).
- Certamen de Pintura San Marçal. Marratxi (Mallorca).
- XIV Concurso Manolo Valdés (catálogo). Altura (Castellón). Catálogo.
- LXII Certamen Nacional de Pintura Gibraleón, Gibraleón (Huelva).
- Exposición Pintura Solidaria "La Casa Grande", Centro Cultural Bancaja. Valencia.
- Marbart 2013. Marbella (Málaga).
- Feria de Arte "Art Shopping" 2013. París (Francia).
- Exposición colectiva "Homenaje Silvestre d'Edeta". Sala Atarazanas, Ayuntamiento de Valencia (catálogo, ISBN 978-84-695-7901-5). Valencia.
- Exposición colectiva Galería Javier Román. Málaga.
- Art Santa Fe con Galería Gaudi de Madrid, Santa Fe (U.S.A).
- Seleccionado LXX Exposición y Concurso Nacional de Arte José Camarón. Segorbe (Castellón).
- Exposición grupo ARO en Galería Art Dam. Castellón.

2012

- Premio UNIA de la Universidad Internacional de Andalucía (catálogo). Huelva.

-Seleccionado Premio Nacional de Pintura Enrique Lite (catálogo,TF-218-2012). La Laguna (Tenerife).

-XXXV Concurso Nacional de Pintura Casimiro Sainz. Reinosa (Cantabria).

-XXXVI Certamen de Pintura Ciudad de Benicarló. Benicarlo (Castellón).

-LXVIX Concurso Nacional de Arte José Camarón. Segorbe (Castellón).

- II Certamen Al Martge. Xabia (Alicante).

-XXV Certamen de Pintura Sant Marçal. Marratxí (Palma de Mallorca).

2011

-LXVIII Exposición y Concurso Nacional de Arte José Camarón. Segorbe.(Castellón).

-XIII Certamen de Arte José Lapayese Bruna. Monreal del Campo (Teruel).

-VIII Certamen de Pintura El Pincel Verde (catálogo). Leganés (Madrid).

-I Certamen Al Martge. Xábia (Alicante).

-Premio de Pintura Ciudad de Palencia. Palencia.

-VI Certamen Nacional de Pintura El Primero de Fariña. El Toro (Zamora).

“Art i poesia”. Miguel Hernández. Castillo de Alaquàs (catálogo, ISBN 978-84-694-3341-6). Alacuás (Valencia).

2010

-XII Premio Nacional de Pintura Ciutat d'Algemesí (catálogo). Algemesí (Valencia).

VNIVERSITAT (ò) VALÈNCIA (ò)

Vicerektorat de Participació i Projecció Territorial